
Minneord

OSS IMELLOM

Vår gode kollega og venn professor Lars Dæhlin døde brått og uventet 4.5. 2007 på hytta si på Finse, bare 60 år gammel. Det er tragisk og vanskelig å fatte at han nå er borte. Han var så viktig for oss som fikk arbeide sammen med ham – lokalt, nasjonalt og internasjonalt.

Etter turnustjenesten begynte han som distriktslege på Andøya. Han var innom anestesifaget før han startet sin kirurgiske løpebane i 1977. Det var særlig urologien som skulle bli hans livsoppgave. Han tok grunnutdanningen og doktorgraden ved regionsykehuset i Umeå og ble spesialist i urologi i 1982. Senere arbeidet han innen dette feltet ved Haukeland Universitetssjukehus, Haraldsplass diakonale sykehus og Akershus universitetssykehus. Han var opptatt av at hans og øvrige helsearbeideres grunnholdning skulle være preget av kritisk refleksjon. Hans brede kliniske erfaring var vunnet gjennom forskning og grundig oppfølging av pasientene, og hans råd og vurderinger var bygd på nøktern viten og empati.

Den akademiske side av medisinen lå ham sterkt på hjertet. Han ble ansatt ved Det medisinske fakultet, Universitetet i Bergen, i 1990 og utnevnt til professor i urologi i 1997. Hans vitenskapelige virksomhet var i hovedsak knyttet til urinveiene og mannlige genitalia, spesielt var han opptatt av kreft i prostata og moderne behandling av godartet prostataforstørrelse. På dette området var han i fremste rekke internasjonalt. Her kom hans grundighet og stayerevne til sin fulle rett, slik at han kunne rapportere langtidsresultater av de ulike behandlingsmetoder. Hans arbeider ga ham flere nasjonale og internasjonale priser.

Lars Dæhlin så betydningen av at den enkelte student skulle knytte kontakter i internasjonale fagmiljøer. Han hadde selv studieopphold i Tyskland, Canada og USA. Han var opptatt av å heve den faglige kvaliteten innen urologien på landsbasis og var dessuten en varm talsmann for at urologi skulle bli egen hovedspesialitet. Han var leder for Den norske legeforenings spesialitetskomité i urologi, og arbeidet med et strategidokument for urologiens fremtid.

Lars Dæhlin hadde så mye ugjort, ikke minst lokalt. Han hadde tro på at vi kunne lykkes, samtidig som han poengterte de krav som vi må stille til oss selv. Han var inspirator og stabilisator i miljøet – både med sin strenge faglige saklighet og med sin humor og sin rungende latter. Vi har lidd et stort tap, og vil savne ham som den gode kollega og venn han var.

Størst vil tapet være for hans nære familie, de har mistet en kjær ektefelle og far. Våre tanker går til kona Johanna og til Marte og Ådne og den øvrige familie. I takknemlighet og ærbødighet lyser vi fred over Lars Dæhlins gode minne.

Kolleger ved Kirurgisk klinikk og Institutt for kirurgiske fag

Haukeland Universitetssjukehus

Publisert: 20. september 2007. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.